

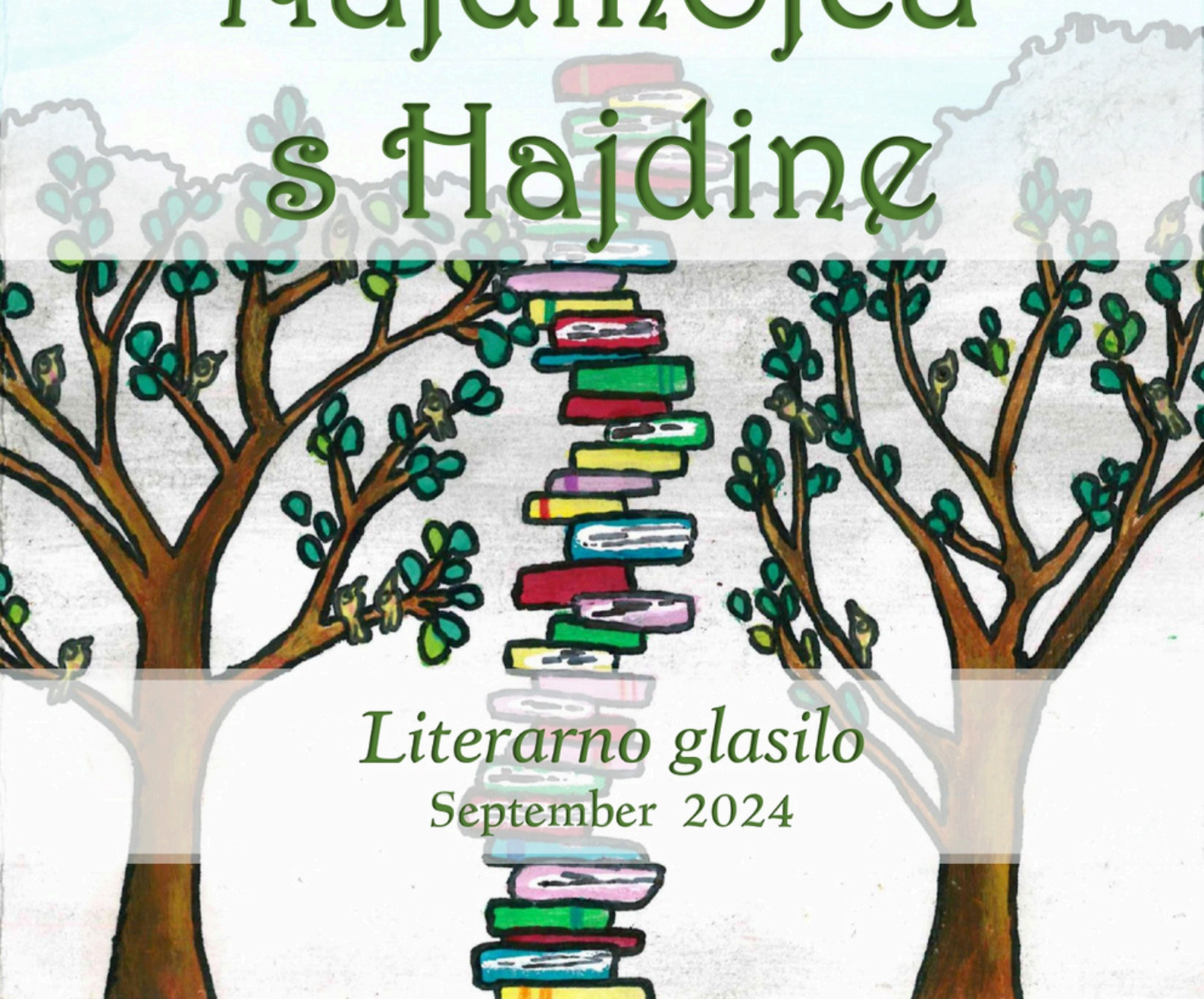

OŠ Hajdina

Najdihojca s Hajdine

Literarno glasilo
September 2024

OŠ Hajdina

Najdihojca s Hajdinę

Literarno glasilo OŠ Hajdina

Raunatelj: Mitja Vidovič

Uredila: Branka Gaiser

Uredniški odbor: Branka Gaiser, Irena Vesenjāk

Računalniška obdelava: Tina Gregorec

Likovni izdelki: Učenci OŠ Hajdina

Likovno delo na naslovnici: Larisa Vrabl

Izdajatelj: OŠ Hajdina

Sofinancirano iz sredstev šolskega sklada OŠ Hajdina

Tisk: Digitisk Ptuj d.o.o.

Naklada: 300

Objavljeno na spletni strani šole

<https://www.os-hajdina.si/>

September 2024

UVODNIK

Drage učenke in učenci!

Zlaganje rim, pisanje stihov, raznih zgodbic in spisov je lahko tudi zabavno in je prava sprostitve za dušo. Je možnost, da izliješ svoje misli, občutke, svoje sanje. Že mnogo let zbiramo use te zapise v našem, zdaj lahko že rečemo legendarnem glasilu Najdihojca. Kako lepo je videti nasmejane obraze nekdanjih učencev, ki si ob obisku šole ob okroglih obletnicah ogledajo svoje zapise iz otroštva v arhijskih izdajah Najdihojce, ki jim jih z veseljem pokažemo. Želimo si, da boste tudi vi nekoč z veseljem pogledali letošnjo izdajo Najdihojce, ki vam bo priklicala v spomin lepe trenutke osnovne šole. Uživajmo v branju letošnje izdaje! Sam pa vsem Hajdinčanom podarjam pesem, ki se mi je spisala med razmišljanjem o našem kraju ...

PESEM O HAJDINI

Med pohorsko uzpetino in haloškimi griči,
ueter skozi polje piha svoje zgodbe,
nad širnih poljih ajde zapeli pesem ptiči,
pesem o Hajdini, pesem svoje godbe.

Pojejo nam stihe o bogati zgodovini,
ko reka Drava si je tukaj utrla strugo,
življenje se je tod začelo že v pradaunini
in potem Rimljani so zasedli našo grudo.

Zgodbo neizbrisno pisali so Rimljani,
a prav tako je slava era mitraizma.
Simbolika mogočna je danes še med nami,
bogata je preteklost, zgodba neizbrisna.

Zdaj nad trgom se bohoti hram svetega
Martina,
v zavetje svoje varno, sprejema use farane,
krščanstva v novi eri se piše zgodovina,
in vedno bolj so te nam zgodbe znane.

Od kletarjev pridnih rok priteče kaplja uina,
pred cerkvijo veselo trkajo kozarci vinski,
kruh dišeči in pecivo spekla nam je
gospodinja,
usi se veselimo na praznik naš hajdinski.

Posebej z upom nas navdaja naših mladih
glas,
u igri in učenju prihodnost njihova je svetla.
Šola naša lepa v novi dobi zacveteli klas,
varuje nas, da tuja šiba nas ne bo nikoli
tepla.

Dolga leta ajda krila polje bo široko,
in zgodbe v vetru se bodo mnoge še pisale.
Priče starih časov skrite v zemlji res
globoko,
tisočletno zgodovino glasno bodo pričevale.

Povezanost kraja s kulturo niso nam le želje,
u pesmih in plesih duh in volja ljudstva živi,
Florjanova mladina, ponos naš in veselje,
u ognju in u vodi, nam junaštvo rodi.

Še dolgo se te zgodbe bodo uile nam čez
polja,
pozabila se bo tista, da jaz tukaj sem bil,
a u meni tli ljubezen, sreča, pesem, volja,
poslanstvo in pa dušo, tukaj bom pustil.

Mitja Vidovič, ravnatelj OŠ Hajdina

PRVOŠOLCI NA POTEPU

ALPAKA RANČ

MI SMO ŠLI NA IZLET V ALPAKA RANČ. PELJALI SMO SE Z AVTOBUSOM. TAM SMO LAHKO BOŽALI ALPAKE IN JIH HRANILI. IZDELALI SMO MILO. POTEM SMO SE SPET PELJALI Z AVTOBUSOM NA SLADOLED. PREJ SMO SI KUPILI SPOMINKE. BILO MI JE VŠEČ.

IZZA BREZOVNIK, 1. A

VČERAJ SMO ŠLI V ALPAKA RANČ. ŠLI SMO Z AVTOBUSOM. VIDELI SMO ALPAKE. LAHKO SMO JIH HRANILI. IZDELALI SMO MILO. LAHKO SMO SI KUPILI SPOMINKE. POTEM SMO ŠLI NA SLADOLED. TAM SO ŠE BILA IGRALA. POTEM SMO ŠLI DOMOV.

JULIJA KORPAR, 1. A

PELJALI SMO SE Z AVTOBUSOM. TAM SMO BOŽALI IN HRANILI ALPAKE. NAREDILI SMO TUDI MILO. KO SMO KONČALI, JE ZAČELO DEŽEVATI. POTEM SMO SI KUPILI SPOMINKE. TAM SMO VIDELI DVA PAPAĞAJA.

LAN GREGORČIČ, 1. A

ZJUTRAJ SMO SE DOBILI VSI SKUPAJ. VOZILI SMO SE Z AVTOBUSOM. KO SMO PRIŠLI V ALPAKA RANČ, SMO SE NAJEDLI. TAM SMO LAHKO HRANILI ALPAKE. LAHKO SMO JIH TUDI BOŽALI. VIDELI SMO TUDI ŽELVE, PAPIGE, PAVA IN KOKOŠI. NAREDILI SMO TUDI MILO. ŠLI SMO NA SLADOLED. KUPILA SEM SI VREČKO IN OBESEK.

MIA ANGEL, 1. A

Z AVTOBUSOM SMO SE ODPELJALI V ALPAKA RANČ. TAM SMO VIDELI ALPAKE. ALPAKE SMO HRANILI Z BRIKETI. IZDELALI SMO MILO. TAM SMO SI KUPILI SPOMINKE.

BRINA ŠKRABL, 1. A

PESEM O PRIJATELJSTVU

DEKLICE IZ 1. A

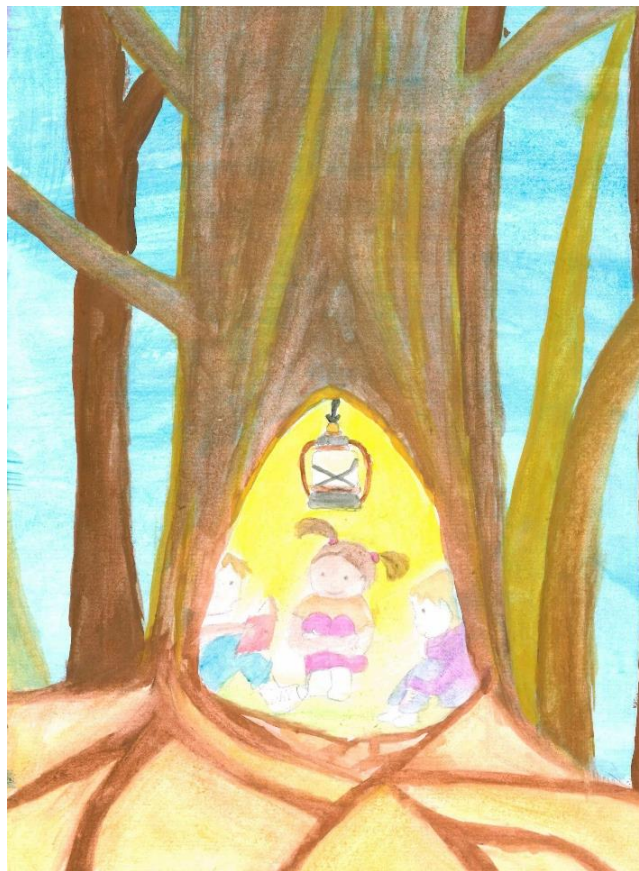
PRIJATELJE IMAM,
KI JIH RADA IMAM.
Z NJIMI SE IGRAM,
SMEJEM IN KLEPETAM.

KO PADEM, ROKO MI PODA.
KO SEM SLABE VOLJE,
ME OBJAME, POTOLAŽI,
KER ME RAD IMA.

FANTJE IZ 1. A

MOJ PRIJATELJ JE NAJBOLJŠI,
Z NJIM SE RAD IGRAM.
VEDNO MI POMAGA
IN GA RAD IMAM.

ČE KDAJ SE SKREGAVA,
MI JE HUDO.
V NJEGOVI DRUŽBI
JE NAJBOLJ LEPO.

Slika 1: Nika Paveo, 8. b

NA IZLETU

Zjutraj smo se z avtobusom odpeljali na izlet. Šli smo na Alpaka ranč. Najprej smo nekaj pomalicali, potem pa smo se odpravili gledat alpake. Tam so bile črne, bele in rjave alpake. Med njimi sta bila tudi dva bela mladička. Alpake smo lahko tudi božali in hranili. Hranili smo jih z majhnimi briketki. Izdelali smo si milo iz alpakine dlake. Potem je začelo deževati. Šli smo pod streho. Tam smo pomalicali. Nato smo si kupili spominke. Posijalo je sonce. Potem smo šli ven. Zunaj smo videli papige, mačko, želve, ribe in psa. Potem smo se z avtobusom odpeljali na igrala. Tam smo si kupili sladoled. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj v šolo. Tam so nas čakali starši.

Patrik Kranjec, 1. b

Zjutraj smo šli na avtobus. Z avtobusom smo se odpeljali na Alpaka ranč. Gledat smo šli alpake. Lahko smo jih tudi božali in hranili. Šli smo tudi na igrala. Pred tem smo pojedli sladoled. Odpeljali smo se nazaj v šolo, kjer so nas pričakali starši.

Svit Baum, 1. b

Zjutraj smo se peljali z avtobusom. Ko smo prispeli, smo pomalicali. Potem smo se odpravili k alpakam. Alpake smo lahko hranili in božali. Iz alpakine dlake smo si naredili milo. Potem smo se odpravili na avtobus. Z avtobusom smo se odpeljali na sladoled. Plezali smo tudi po igralih in se nato odpeljali proti šoli.

Gaja Lozinšek, 1. b

NOVOLETNO PRAZNOVANJE

Novo leto smo praznovali na Rogli. Tam sem bila s starši in prijatelji. Pred novoletno zabavo smo se lepo oblekli. Dobili smo palčke, ki se svetijo v temi, in začeli z zabavo. Poslušali smo glasbo in plesali. Vmes smo se fotografirali. Ko se je bližala polnoč, smo začeli odštrevati. Odprli smo otroški šampanjec. Nato smo nazdravili in si zaželeli vse lepo. Malo smo se še zabavali in šli spat. Ko sem se zjutraj zbudila, je bilo zunaj vse zasneženo. Rekla sem, da je to prava snežna pravljica.

Lara Pišek, 2. a

Slika 2: Manja Ogrizek, 7. a

KURENTOVA DELAVNICA V DOMU ŠTRK

Najprej smo si ogledali veliko masko kurenta in se o njem pogovorili. Razdelili smo se v štiri skupine. Vsaka skupina si je morala v okolici doma Štrk nabrati čim več naravnega materiala. Poiskali smo rože, vejice, palice, listje, krompir, slamo, kamenje in travo. Z vsega materiala smo na tleh izdelali sliko kurenta.

Lia Žnidarič, 2. a

NOGOMETNO PRVENSTVO

Moj prijatelj Aljaž gre na evropsko prvenstvo v nogometu. Tudi Slovenija bo tekmovala. V skupini imamo Dansko, Srbijo in Anglijo. Pred tem bo Aljaž na morju. Šel bo na tekmo, kjer bo igrala Slovenija. Upam, da bomo prišli v finale, zmagali in osvojili svoj prvi pokal.

Nande Žalar, 2. a

NA IZLETU V CELJU

V torek, 28. 5. 2024, smo se drugošolci z vlakom odpeljali v Celje. Z vlaka smo stopili na železniški postaji v Celju. Najprej smo se sprehodili do osrednje knjižnice. Tam smo si ogledali knjižnico in knjižničarka nam je prebrala knjigo. Kasneje smo imeli tudi žrebanje. Po knjižnici smo odšli v Tehnopark. Tam smo najprej pojedli malico iz nahrbtnika, nato smo se razdelili v dve skupini. Vsaka skupina je imela svojega učitelja. Bilo je zelo zabavno. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo sestavljali lego kocke. Ko smo končali, smo si lahko kupili spominke. Jaz sem si kupila raketo, kužka in očala. Po obisku Tehnoparka smo se odpravili do bližnjega sladoleda. Ko smo dobili sladoled, je začelo precej deževati. Z dežniki smo se sprehodili do železniške postaje. Nato nas je vlak odpeljal nazaj na Ptuj. Na železniški postaji so nas počakali starši. Imeli smo se zelo lepo.

Zala Drevenšek, 2. b

Slika 3: Ajda Ornik, 2. b

ZAKLJUČNA EKSURZIJA

V torek, 28.5. 2024, smo šli na izlet v Vulkanijo. Tam smo videli krtka Olija, ki nam je povedal, kako so nastali vulkani. Šli smo v prostor, kjer smo gledali skozi 3 D očala. Mars in ostali planeti so nas prestrašili, ker so se zabijali v naše obraze.

Z vlakom smo se peljali do kamnoloma in vodič nam je pripovedoval o kamnih, nato smo pogledali film.

Šli smo v trgovino in kupila sem si kamen, dva svinčnika in kulico.

Vita Horvat, 3. a

V torek smo šli na izlet na Goričko. Zjutraj sem si pripravil sendviče, vodo in dežnik. Ko sem bil pripravljen, me je mamica pripeljala v šolo. Z avtobusom smo se odpeljali na pot. V avtobusu sem bil nepotrpežljiv, komaj sem čakal, da pridemo do cilja. Ko smo prišli na Goričko, smo jedli malico, po malici pa smo šli v Vulkanijo, kjer smo dobili očala in si ogledali filme. Po ogledu filmov smo odšli v trgovino in si kupili spominke. Ogledali smo si muzej s kristali. Prišli smo ven in stopili v vlak, ki nas je odpeljal do kamnoloma, tam smo si ogledali kamne. Kupili smo si sladoled, obiskali park in preden nas je dobil dež, smo že bili v avtobusu. Bilo mi je lepo.

Mahir Medić, 3. a

V torek, 28. 5. 2024, smo imeli zaključno ekskurzijo. Obiskali smo Muzej Banke Slovenije, ogledali smo si Ljubljanski grad in obiskali Tehnični muzej Slovenije.

Zjutraj ob 7.30 smo se z avtobusom odpeljali proti Ljubljani. Pot je bila zabavna in čas je hitro minil. V Ljubljani nas je avtobus odložil in sprehodili smo se po Ljubljani. Najprej smo si ogledali Muzej Banke Slovenije. Igrali smo se kviz, preko katerega smo se naučili marsikaj novega, potežkali smo lahko tudi zlato palico in sedli na stol, narejen iz starih bankovcev, in sicer iz 2 000 000 EUR. Nato smo se z vzpenjačo povzpeli na Ljubljanski grad. Z njega se je pogled raztezal po Ljubljani. Pot smo nadaljevali v Tehnični muzej Slovenije. Ogledali smo si zanimivo zbirko starih vozil, tekstilij, živali in lovstva. Tam smo malicali in se spet vrnili na avtobus. Seveda nismo izpustili McDonald ´sa. Tam smo se do sitega najedli. Čakala nas je samo še pot do šole. Vsi smo bili že pošteno utrujeni. Ob 18.00 uri smo se vrnili nazaj v šolo, kjer so nas že čakali starši.

Izlet mi je bil zelo všeč in rada bi, da bi se to zgodilo večkrat.

Vita Baum, 5. a

Učiteljica nam je povedala, da gremo v torek, 28.5. 2024, na ekskurzijo. Vsi smo se zelo veselili.

Zbrali smo se ob 7.20 in se ob pol osmih odpeljali proti Ljubljani. Vozili smo se dve uri in pol. Najprej smo šli do Muzeja Banke Slovenije, kjer smo se razdelili v dve skupini. 5. a je šel na ogled muzeja, mi pa smo šli do gondole, ki vozi na Ljubljanski grad. Kupili smo karte in se odpeljali na grad, kjer smo si ogledali obzidje, si kupili spominke in uživali ob pogledu na Ljubljano. Kmalu smo se spustili z gradu in šli na ogled muzeja. Reševali smo različne naloge iz finančnega izziva, da smo dobili rešitev, ki je bila ključ do odprtja sefa, ki ga imajo v muzeju. Ko smo ga odprli, so nas v njem čakali zlatniki, ki smo jih lahko odnesli domov. Tam smo dobili še denarnice. Potežkali smo tudi zlato palico in ugotavljali njeno težo, ob koncu pa smo se fotografirali ob fotelju, ki je narejen iz uničenih bankovcev. Potem smo se odpeljali v Tehniški muzej. Tam smo si ogledali oddelek s tekstilom, lovski oddelek in stare avtomobile. Tudi tukaj smo si lahko kupili spominke. Preden smo se odpeljali, smo pojedli sendviče. Pot smo nadaljevali nazaj proti Celju, kjer smo se ustavili v McDonald ´su. Ko smo se najedli, smo se odpeljali proti šoli. Vrnili smo se okrog pol sedmih.

Ta izlet mi je bil zelo všeč, saj je bil zabaven in poučen.

Hana Angel, 5. b

ODHOD V PRAGO

Počitnice sem večinoma preživel na morju, malo potoval, ostale dni pa sem bil doma.

Dva tedna pred pričetkom pouka smo z družino odpotovali na izlet v Prago. Z avtomobilom smo prevozili skoraj 600 kilometrov. Po šestih urah vožnje smo prispeli v Karlštejn, kjer je imel cesar shranjene svoje dragocenosti. Potem smo se odpravili v Prago, kjer smo imeli rezervirano hotelsko sobo. Takoj sem preveril, če ima v kopalnici kad in si privoščil kopel. Po kratkem počitku smo s podzemno železnico šli na ogled starega mestnega jedra Prage. Zelo mi je bil všeč Karlov most, ker so tam bili umetniki, ki so risali portrete. Na eni ulici sem videl veliko trgovino z bonboni. Z vrečko bonbonov smo se počasi odpravili nazaj v hotel. Tudi zvečer sem si privoščil kopel. Naslednji dan, v soboto, smo se že zgodaj odpravili na zajtrk. Pojedel sem omleto in hrenovko, potem pa še tri palačinke z jagodno marmelado. Počasi smo se odpravili v mesto. Tam smo videli veliko zanimivosti. Po treh dneh smo se odpravili domov.

En ponedeljek med počitnicami sem šel z babico in dedijem še na izlet v mesto Gradec v Avstriji. Z vlečnico smo se peljali na mestni hrib Schlossberg, s katerega se vidi Gradec z okolico. Potem nas je dedi povabil na kosilo na dunajske zrezke.

Počitnice so bile zelo lepe, a prekratke.

Mark Vadas, 5. b

DVA TEDNA NA OTOKU VIS

Vse se je začelo, ko je moja teta predlagala počitnice na otoku Vis. Moja mami se je strinjala in v nedeljo ob polnoči smo se odpeljali.

Do Splita smo se vozili 7 ur z nekaj postanki. Na trajekt smo se vkrcali med zadnjimi, saj nismo imeli rezerviranih kart. Ko smo prispeli na Vis, smo se še tri ure vozili do hotela. Sobe nismo takoj dobili, saj so jo čistilke še čistile. Kasneje smo razpakirali garderobo in se odšli kopat. Naslednji dan smo imeli sprehod po Komiži. Komiža je kraj, kjer je bil naš hotel. Ko smo se vrnili, je bilo že zelo vroče, zato smo se s kopanjem prijetno osvežili. Starejši so se odločili, da si bodo izposodili čoln. V treh dneh smo obpluli cel Vis. Ogledali smo si tudi mesto Vis na otoku Vis. Ta dan smo imeli tudi ogled krajev, kjer so snemali film Mama Mia 2. Zadnji dan smo si ogledali še Modro špiljo. To je jama svetlo modre barve. Drugi dan smo se odpravili proti domu. Pot je bila čudovita.

Na morju sem se imela super in želim si, da grem še kdaj na otok Vis.

Zala Kokol, 5. b

SPOZNAVALI SMO LJUBLJANO

V torek, 28.5.2024, smo se odpravili v Ljubljano, kjer smo videli marsikaj zanimivega.

Ob pol osmih zjutraj smo se izpred šole odpeljali z avtobusom. Do Ljubljane smo se vozili kar nekaj časa, ampak smo se vseeno zabavali. Ko smo prispeli, smo si najprej ogledali Robbov vodnjak in kip Franceta Prešerna. Nato smo se z vzpenjačo povzpeli na Ljubljanski grad. Po ogledu obzidja in gradu smo šli v Muzej Banke Slovenije, kjer smo uspešno opravili finančni izziv. Odpeljali smo se v Tehniški muzej Bistra, kjer smo si ogledali oddelek s tekstilom, lovski oddelek in oddelek s starimi kolesi ter avtomobili. Nato smo se odpeljali do McDonald ´s, kjer smo se okrepčali.

Na ekskurziji sem se zelo zabaval, najbolj zanimivo pa mi je bilo na gradu.

Maj Ahec, 5. b

IZLET NA VRBNIK

V četrtek ob 8.00 smo se z družino odpravili na čoln. Vozili smo se 20 minut. Videli smo ogromno rib.

Ko smo prišli na cilj, smo pojedli sendviče in se sprehodili po pomolu. Videli smo lepo peščeno plažo. Z bratom sva želela na napihljiva igrala, ki so bila v vodi. Ati in mama sta dovolila, da greva na igrala. Celo uro sva se zabavala. Nekajkrat sem padla v vodo. Bila sva žejna, zato smo šli v bar na pijačo. Zvečer smo šli še v mesto. Med potjo se nam je pridružila še moja prijateljica. V mestu smo pojedli sladoled in se vrnili nazaj do prikolice, kjer je stanovala prijateljica.

Utrujeni in dobre volje smo se tudi mi vrnili domov do naše prikolice.

Lana Žumer, 5. b

V LETNI ŠOLI V NARAVI

Dobrodošli v hotelu Salinera.

To je naša soba Blackpink 623.

Čeprav smo bile ocenjene za devet,
naslednjič za deset,
ni nobenega prahca več na tleh.

V njej smo male miške tri in razumemo se vsi.

Imamo led, ki ga spremenile bomo v sladoled
in ga dale učiteljici Tjaši,
učitelju Boštjanu pa se bodo sline cedile.

Naše učiteljice pa dobijo pahljače
in še nekaj pijače.

Ema Tetičkovič, Manca Šmigoc in Sara Petek, 5. a

SUPER IZLET

Nekega den nam je učiteljica razdelila soglasja za zaključno ekskurzijo.

Ko sem prišla domov, sem mami v roke položila list in pisalo in začela je brati. Ko je podpisala, sem se zelo veselila, kot bi bil izlet že jutri, a na žalost sem morala še počakati.

V torek, 28.5.2024, smo se zbrali pred šolo, se vkrcali na avtobus in odpeljali proti Ljubljani. Z mojo najboljšo prijateljico sva sedeli na prvih sedežih in poskusili zaspali, a nama ni uspelo. Po dveh urah vožnje smo prispeli. Ustavili smo se pri vodnjaku, kjer smo pojedli sendviče. Nato so učenci 5. a odšli v Banko Slovenije, mi pa z vzpenjačo na Ljubljanski grad. Tam smo šli v majhno trgovino in z obzidja uživali v krasnem razgledu. Srečali smo nekaj Kitajk, ki so se želele z nami fotografirati. Z vzpenjačo smo se spustili nazaj na trg in se odpravili v Banko Slovenije. Vodička nam je razložila vse o guvernerjih banke in o državah, ki uporabljajo evre. Nato smo potežkali zlato palico. Jaz sem bila najbližje njeni teži, zato sem dobila nagrado: uničene in razrezane bankovce.

Na banki smo se razdelili v skupine. Bila sem skupaj z Lano in Brino. Tekmovali smo v finančnem izzivu. Naša skupina je zmagala, zato smo lahko odprle sef, v katerem so bili zlatniki s posodobljenim atlasom in pismo. Odpravili smo se proti avtobusnemu postajališču in se odpeljali do Tehniškega muzeja Bistra. Tam smo si ogledali oddelek s tekstilom, lovski oddelek, kjer smo videli veliko živali, ter stare avtomobile, ki so pripadali nekdanjemu predsedniku Jugoslavije Titu. V manjši trgovinici smo si lahko kupili spominke, nato smo na klopeh pomalicali. Z avtobusom smo se odpeljali proti Celju. Med potjo je bila močna nevihta. Ustavili smo se v McDonald ´su. Ko smo se okrepčali, smo se odpeljali proti domu. Pred šolo so nas že nestrpno pričakovali starši.

Na ekskurziji je bilo odlično, saj smo se veliko naučili in zelo zabavali. Super izlet!

Eliza Krasnić, 5. b

BEREMO IN USTVARJAMO

ZAPISI OTROK O IZMENJAVI PALČICE BRALČICE

(PROJEKT »NAŠA MALA KNJIŽNICA«)

PALČICA BRALČICA PRI SARI DOMA

S Palčico Bralčico sva brali, se igrali in vozili s kolesom. Ko sva brali, sem ji brala knjigo Veterinarka. Igrali sva se s tigrčkom in človeško ribico. Rada preživljam čas s Palčico Bralčico. Ko je bila pri meni na obisku, sem jo vzela s seboj tudi na kolo.

Sara Pal, 2. b

PALČICA BRALČICA PRI NOEMI DOMA

Palčica Bralčica je k meni domov prišla v petek. Na obisk je prišla zadnji dan šole, pred počitnicami. Imeli sva se zelo lepo. Ves teden sva se igrali in uživali, jedli sladoled, gledali risanke in šli z atijem na potep. Palčica Bralčica je šla z menoj v atijevo službo.

Hvala, Palčica Bralčica, da si obiskala moj dom.

Noemi Vikovič, 2. b

PALČICA BRALČICA PRI AJDI DOMA

Komaj sem čakala, da dobim Palčico Bralčico. Prvi dan sem ji prebrala knjigo Kje se skriva Lucijan. Zvečer je Palčica Bralčica šla z menoj spat.

Ajda Ornik, 2. b

PALČICA BRALČICA PRI LARISI DOMA

Pa sem le dočakala, da je k meni prišla Palčica Bralčica. V četrtek sem prebrala Iva je izgubila starša in sestro. Pred tem sem se igrala s Palčico Bralčico in s plišastimi igračkami. Skupaj sva se gugali in risali. Z mano je tudi spala.

Larisa Lešnik, 2. b

PALČICA BRALČICA PRI DAŠI DOMA

Palčica Bralčica je z menoj in mojo prijateljico Stello odšla na Veveričkin festival. Na festivalu smo se fotografirale s pevko Tinkaro iz skupine BePop. Popoldan sem imela s plesno skupino nastop v dvorani Ljudski vrt in zraven sem vzela Palčico Bralčico, ki me je gledala in navijala. Doma sva skupaj izdelovali iz plastelina.

Daša Šutar, 2. b

PALČICA BRALČICA PRI NEJI DOMA

V ponedeljek sem dobila Palčico Bralčico. Ko sem prišla domov sem se igrala z njo. Potem sva šli z mamico obešat zavese in postrigli sva mojega kužka Luno. Zvečer je spala z menoj. Zjutraj se je peljala z menoj v šolo. Ko sem prišla domov iz šole, sva se igrali, nato pa sva se morali posloviti, ker sem jo naslednji dan morala vrniti.

Neja Holc, 2. b

Slika 4: Larisa Vrabl, 8. b

RDEČA KAPICA MALO DRUGAČE

Nekega dne je babica poklicala Rdečo kapico, naj pride na obisk, ker je zelo bolna. Ta je vzela košarico s čajem in medom. Med potjo je nabrala nekaj lepih rož. Prispela je do babice, tam sta ji volk in babica zapela rojstnodnevno pesem Vse najboljše. Rdeča kapica je bila zelo vesela, ker je za darilo dobila ogrlico in zapestnico. Prišel je lovec in ji podaril šopek rož. Lepo so praznovali rojstni dan. Rdeča kapica je bila zelo vesela. Nato se je vrnila domov. Doma jo je čakala mama s presenečenjem na mizi. V zaprti škatli jo je čakala majhna mucka. Rdeča kapica je bila zelo vesela, vendar je morala v posteljo, saj je bila že pozna ura. Mama jo je spomnila, da si mora pred spanjem še umiti zobe. Ko je zaspala, je bilo pravljice konec.

Tereza Petek, Amelija Hentak, 3. b

Nekega dne je oče naročil Superkapici, naj gre do babice s košaro dobrot. Dedek je babici pred tem naročil, da nikomur ne sme odpirati vrat. Superkapica je srečala volka in ga vprašala, kako mu je ime. Povedal ji je, da je volk z imenom Luka. Spoprijateljila sta se. Volk je pred Superkapico prišel do babice. Babica se je tako ustrašila, da je volka poškodovala. Ko je prišla še Superkapica, se je ustrašila za oba, za babico in za volka. Babica je Superkapici povedala, da je volka poškodovala, ker se ga je bala in je sedaj v nezavesti. Superkapica je bila zelo žalostna in ji je povedala, da volk ni bil nevaren in da je bil njen prijatelj. Babici je bilo žal, zato je Superkapici izdala skrivnost. Izrekla je skrivni urok in volka začarala v živega in zdravega. Vsi so bili veseli.

Hana Verbajs in Ajda Pauko, 3. b

Lovec in Rdeča Kapica sta bila zelo dobra prijatelja. Nekega dne sta tekmovala, kdo bo prvi pri babici. Med tekom sta se zaletela, padla in razsula dobrote. Zaradi tega sta se skregala. Lovec je odšel domov, Rdeča Kapica pa k babici vsa žalostna zaradi razsutih dobrot. Ko je prišla k babici, ji je povedala, kaj se je zgodilo. Babica je lovca poklicala po telefonu. Prišel je k babici in se pobotal z Rdečo Kapico. Ves čas je skrit prisluškoval volk, ki je skoval načrt, kako bi Rdečo Kapico in lovca ponovno skregal. Žal mu to ni uspelo, saj se ga je lovec želel znebiti in ga je pregnal.

Taj Sluga in Tim Novak, 3. b

Živela je Rdeča Kapica, ki je imela babico na Kitajskem. Mama jo je nekoč poslala, naj jo gre pozdravit in ji nese dobrote. Potovala je več dni. Babica je živela v bloku. Naslednji dan sta šli v gozd nabirat gobe. Nenadoma je prišel volk in ju obe požrl. Mama se je odločila, da bo šla preverit, kako sta Kapica in babica. Našla je prazno stanovanje. Tudi ona je šla v gozd, da bi nabrala rože. Med nabiranjem je srečala volka. Pobegnili sta in tekla, kolikor hitro je mogla. Volk je bil hitrejši in tudi njo je požrl, nato pa zaspal. Lovec je volku prerezal trebuh in rešil vse tri. Trebuh mu je napolnil s peskom in mu ga zašil. Ko se je volk zbudil, se je prekucnil v vodnjak in utonil. Rdeča Kapica, mama in babica so bile zelo srečne.

Anže Hentak in Matija Zupanič, 3. b

Nekega dne je Oranžna Kapica stala na mostu in gledala v potok. Naenkrat jo je prestrašil volk. Hitro je zbežala k svojemu bratu in mu povedala, kaj se je zgodilo pri potoku. Brat jo je potolažil in ji rekel, naj je ne skrbi. Kapica je potem odšla na travnik nabirat rože za svojo mamo. Mama je bila šopka zelo vesela. Šla je še k babici in šopek podarila tudi njej. Kasneje se je Oranžna Kapica spomnila, da mora nahraniti svoje koze. Hitro je odšla domov, nahranila koze in se odpravila spat. Zjutraj se je zbudila, a koz ni bilo nikjer. Zbala se je, da jih je požrl volk. Ugotovila je, da jih je mama spustila na pašo. Dan je preživela mirno in lepo.

Ema Lenart in Valentina Zupanič, 3. b

Bela Kapica je potovala z avtom v Srbijo. Na poti se je ustavila na bencinski črpalki. Potem je nadaljevala pot. Ustavila se je v piceriji, medtem pa ji je nekdo ukradel avto. Najprej je poklicala policijo, nato pa se je s taksijem odpeljala v Niš. Tam je sredi parkirišča našla svoj avto. Nadaljevala je pot proti babici. Pozdravili sta se in šli na sprehod v gozd. Opazili sta volka, pobegnili v hišo in poklicali policijo.

Stefan Kostić in Maks Žalar, 3. b

PEPELKA MALO DRUGAČE

Nekoč je živelo dekle z imenom Pepelka. Z očetom je živela v gradu. Pred leti ji je umrla mati, oče pa si je našel novo partnerko. Ta je imela 3 hčere: Nino, Saro in Mijo. Sara in Nina sta bili zlobni, Mija pa prijazna. Nekega dne sta ji Sara in Nina določili veliko opravil. Naslednji dan so dekleta dobila vabilo na ples. Sestri sta takoj začeli iskati obleke. Tudi Mija in Pepelka sta izvedeli za ples, a sestri sta Pepelki prepovedali, da gre. Pepelka je žalostna odšla v sobo. Mija jo je prišla potolažiti s prelepo obleko in ji dejala, da bosta tudi onidve šli na ples. Pepelka se je preoblekla in odšla. Princ se je takoj zaljubil vanjo in jo vprašal, če bi se poročila z njim. Ker je morala hitro pobegniti domov, mu je za spomin dala svoj čeveljček. Naslednje jutro je princ preiskal celo kraljestvo. Šele ko je prišel do zadnje hiše, je iz nje prišla Pepelka. Prepoznal jo je, pokleknil pred njo in jo še enkrat vprašal, če bi se poročila z njim. Ker je privolila, sta naslednji dan imela poroko. Čez nekaj mesecev sta dobila otroka.

Ema Pečnik in Iva Žvegla, 3. b

Nekoč je živel oče, ki ni imel žene, imel pa je hčerko. Sčasoma si je našel partnerko, ki je imela dve hčeri. Nekega dne je princ organiziral ples. Oče je dovolil, da se ga udeležijo vse tri, vendar je Pepelka na ples želela sama. Ptiček na oknu ji je povedal, da ne dela prav. Na ples so odšle vse tri. Imele so se lepo in se pozno odpravile domov. Pepelki se je na poti domov raztrgala obleka. Ker je bila žalostna zaradi obleke, je naslednje jutro odhitela poiskati manjkajoči kos. Našla ga je, ga prišla in spet naletela na princa. Princ in Pepelka sta se poročila in živela srečno do konca svojih dni.

Julian Lešnik in Anej Cafuta, 3. b

Živele so tri sestre, ki jim je ukazovala polsestra Pepelka. Nekega dne je prejela prinčevo vabilo na ples. Na ples so želele tudi sestre, a jim Pepelka ni dovolila. Ker so prosile in prosile, jim je vendarle dovolila, da so bile njeno spremstvo. Ker so na plesu plesale s princem, jih je napotila domov in pri tem izgubila čeveljček. Princ je ta čeveljček našel in šel po mestu. Čeveljček je bil prav ravno Pepelki. Poročila sta se in živela srečno do konca svojih dni.

Vita Pilinger in Nik Štumberger, 3. b

JAZ IN TI

MOJA PRIJATELJICA NEJA

Moji prijateljici je ime Neja. Piše se Holc. Njena najljubša barva je roza. Njena najljubša žival je konj. Zelo lepo bere. Hodi k pevskemu zboru. Zelo je hitra. Ima dolge rjave lase. Ima svetlo polt. Po nosu ima pegice. Je zelo prijazna punčka.

Katarina Lešnik, 2. b

MOJ SOŠOLEC

Imam sošolca, ki mu je ime Anej. Piše se Kolednik. Rodil se je 23. 9. 2015. Živi v Slovenji vasi. Visok je 126 centimetrov. Ima športno postavo, ovalen obraz in modre oči. Ima mehak nos. Usta so vedno nasmejana. Ima rjave lase in nima posebnih znamenj.

Velikokrat je oblečen v pullover in kratko majico, obute pa ima copate.

Tai Dovnik, 3. a

MOJA SESTRA TIA

Tia je moja sestra, ki je stara 20 let. Ima ovalen obraz, usta srčasta. Ima očala in zelene oči. Nos ima ozek, postava je vitka. Velika je 173 centimetrov. Živi v Skorbi. Po poklicu je trgovka.

Oblači se v kavbojke in majice ali pulloverje. Obute ima nizke čevlje.

Imam jo zelo rada.

Vita Horvat, 3. a

OPIS POTI

Sem Tine. Živim v hiši v Gerečji vasi. Ko grem k babici v Njiverce, se najprej peljem ravno skozi Gerečjo vas. Zavijem desno, pod breg, nato spet ravno. Po nekaj kilometrih zopet zavijem desno in spet navzdol. Prečkam cesto, grem še malo ravno in sem pri babici, kjer sem zelo rad.

Tine Valentan, 3. a

TRGATEV

Lan, Doroteja, Sandi in jaz smo imeli trgatev. Najprej smo odšli v hišo in smo se najedli. Po malici smo šli pobirat grozdje. Sandi je z mlinčkom mlel grozdje. Naredili smo vino.

Potem je Sandi zaigral na harmoniko.

Nik Zajc, 3. a

MOJA DRUŽINA

Nekega dne smo se odpravili na potovanje na Hrvaško. Spakirali smo in odšli na pot. V hotelu je bila naša soba najlepša. Razpakirali smo, se najedli in odšli v mesto. Kupila sem si kamero za YouTube. Uroš, moj brat, si je kupil žogo. Šli smo spat, naslednje jutro smo šli na piknik.

Teja Muzel, 3. a

Z AVTOM

V šolo ne hodim peš, ker mora mami zgodaj v službo. Najprej se zbudim, se oblečem, potem grem z dedkom in babico do avta. Odklenem avto in zaklenem hišo. Nato se peljemo in peljemo in se pripeljemo do križa. Peljemo se skozi gozd in pridemo do šole.

Žiga Zupanič Zorjan, 3. a

BABIČINA ZABAVA

Moja babica je praznovala 60. rojstni dan. Vsi babičini prijatelji so se zbrali na Selah v dvorani. Vsi so ji voščili vse najboljše. Fotografinja nas je fotografirala. Igral je tudi ansambel. Vnuki smo babici zapeli Mi se imamo radi. Imela je lepo zabavo.

Lina Drevenšek, 2. a

VETRNIKA

Za mizo sta sedela Nina in Leon. Delala sta načrt za vetrnici. Z vetrnicami sta šla ven na dvorišče. Vesela sta bila, ker sta se njuni vetrnici vrteli. Nino in Leona je opazoval njun prijatelj Anže na invalidskem vozičku. Leon je Anžetu naredil vetrnico. Anže je bil zelo srečen. Leon in Nina sta vesela, ker je Anže srečen.

Filip Vogrinec, 2. a

V soboto sta Nina in Leon sedla za mizo, da bi izdelala vetrnice. Vzela sta papir, palčke, lepilo, barvice in škarje. Izdelala sta vetrnici. Leon in Nina sta odšla ven. Vesela sta bila, ker sta se vetrnici vrteli. Srečala sta Anžeta, ki je bil na invalidskem vozičku. Tudi Anže se je želel igrati. Leon je izdelal vetrnico za Anžeta. Nato ga je poganjal z vozičkom, da sta se vetrnici vrteli. Anže je bil zelo vesel. Vesela sta bila tudi Nina in Leon, ker sta naredila dobro delo.

Taja Horvat, 2. a

PRELEPA CVETLICA

Na gori je rasla detelja. V tišini in vetru je prav uživala. Vseeno ji je bilo, kaj počnejo gamsi, jastrebi in snežni leopardi. Pod to goro je živela deklica Ela, ki je nekega dne šla z očetom na goro. Ela se je izgubila in napadel jo je leopard. Zakričala je in oče je kamen vrgel v leoparda. Leopard je preplašeno zbežal. Ela pa je prišla na vrh k prelepi detelji. Deteljo je izkopala in odnesla na hišni prag. Doma je imela pujse, ki so hrkali cel dan. To detelji ni bilo všeč, saj je imela rada tišino in veter, ne pa kričanja. Ampak bila je tako lepa, da je pujsek Hektor skoraj šavsnil po njej. Jastreb je bliskovito izkopal deteljo z ostrimi kremplji in jo zasadil nazaj na goro, kjer je uživala v tišini in vetru.

Nande Žalar, 2. a

DRŽAVNO TEKMOVANJE ZNAM ZA VEČ

V torek zjutraj smo se zbudili in šli v šolo. V šoli smo Lara, Neža in Filip ostali do pol enih. Ob pol enih so prišli po nas starši in nas peljali na tekmovanje v Ljubljano na OŠ Kašelj. Tam smo dobili malico in list, da smo vedeli, v kateri razred moramo. En po en smo stopali v razred, kjer nas je čakalo tekmovanje. Po reševanju testa so nas starši odpeljali še v Woop. Zadovoljni smo se zvečer vrnili domov.

Neža Vrbanič in Filip Tadič, 2. a

PAMETNI NEJC

Nekega dne je pametni Nejc gledal računalnik tik ob bazenu. In nato se je šel kopat. Ko je prišel iz bazena, je voda z njega stekla po računalniku. Čez nekaj časa je hotel igrati igrice, a računalnik se več ni vklopil. Šel je k računalnikarju, da mu popravi računalnik. Računalnikar mu je popravil računalnik in Nejc je lahko spet igral igrice.

Filip Tadič, Aljaž Širovnik 2. a

POIŠČEVANJE DO ZVEZD

ASTRONOMSKI VEČER

Včeraj je bil astronomski večer. Vsi smo se zbrali. Šli smo se igrat. Nato smo šli na večerjo. Za večerjo so bile palačinke. Ko smo se najedli, smo se šli igrat z družabnimi igrami. Učiteljice so nam povedale, da gremo do učitelja Damjana. Gledali smo skozi teleskop in videli luno. Ko smo vsi pogledali, nam je učitelj Damjan pokazal zvezdo severnico. Imel sem se lepo.

Mahir Medić, 3. a

Nekega dne nas je učitelj Damjan navdušil nad zvezdami. Nato smo se odločili, da bomo prespali v šoli. Veselil sem se. Ko smo v torek ob 18. uri prišli v šolo, smo v mali telovadnici odložili opremo za spanje. Čez nekaj časa smo šli na igrala. Nato nas je učiteljica Maja poklicala, da imamo večerjo. Za večerjo smo imeli palačinke. Učiteljica Karmen jih je spekla 100. Pekla jih je dve uri. Namazali smo si jih z evrokremom in marmelado. Bile so zelo dobre. Ko smo pojedli, smo odšli ven. Tam nas je čakal učitelj Damjan. Postavili smo se v kolono in ko sem pogledal skozi teleskop, je bilo zelo lepo. Učitelj Damjan nam je povedal veliko o zvezdah. Vprašali smo ga veliko stvari. Odgovoril nam je na vprašanja. Bilo mi je zelo všeč. Ko je bila že čista tema, smo odšli v malo telovadnico. Igrali smo se namizne igre. Čez nekaj časa smo si pripravili spalne vreče, preoblekli smo se v pižamo in si umili zobe. Nato smo odšli spat. Ko smo se zbudili, smo se preoblekli in pospravili spalne vreče. Žiga se je komaj zbudil. Ko je pospravil še on, smo odšli na zajtrk. Bilo mi je zelo všeč.

Jaša Lozinšek, 3. a

V ponedeljek je bil astronomski večer. Ob 18.00 uri me je Matjaž peljal v šolo. Tam sem počakala Zojo, Aliso, Vito in Tejo. Odšli smo na igrala, kjer smo počakali na večerjo. Za večerjo smo jedli palačinke. Nato smo si pripravili stvari za spanje. Končno smo odšli gledat zvezdne utrinke. Ampak na žalost sploh ni bilo zvezdnih utrinkov. S teleskopom smo videli luno. Nato smo odšli spat.

Leona Preložnik, 3. a

V ponedeljek smo imeli namen prespati v šoli. Prišlo je do spremembe, zato smo prespali v torek. V šolo smo se vrnili ob 18.30. Odpravili smo se na večerjo. Za večerjo so bile palačinke z eurokremom in marmelado. Po večerji smo se odpravili gledat luno in zvezdne utrinke. Videli smo severnico. Ob 22.00 smo se odpravili v šolo. Oblekli smo se v pižame, si umili zobe. Spali smo v spalnih vrečah. Bilo je odlično.

Zoja Slameršek, 3. a

Včeraj smo imeli astronomski večer. Starši so nas pripeljali v šolo. Odložili smo stvari in se odšli igrati na igrišče. Imeli smo večerjo. Po večerji smo si pripravili spalne vreče. Nato smo odšli opazovat zvezde. Učitelj Damjan nam je povedal veliko zanimivega.

Po ogledu zvezd smo odšli v šolo. Preoblekli smo se v pižame, si umili zobe in šli spat.

IMEL SEM SE SUPER.

Anej Kolednik, 3. a

Slika 5: Anastazija Marčec, 2. b

LEPOTA GIBANJA

Šport strasti in natančnosti

Od malega sem se zanimal za nogomet in za vse športe, povezane z žogo. Že od 3. leta igram nogomet in v 1. razredu sem začel redno trenirati pri NK Maribor. V petem razredu sem odkril nov zelo zanimiv šport – footgolf.

To je enkratni šport, ki povezuje strast nogometa, natančnost golfa in je enkratna priložnost druženja na drugačen način s prijatelji. Za igranje se potrebuje športna obutev za umetno travo, športna oblačila in žoga.

Na naši šoli nas je za ta šport navdušil ravnatelj in četrtek je dan za footgolf. Treniramo na zelenicah Footgolf Ptuj. V prejšnjem letu sem bolj malo hodil na treninge footgolfa, ker sem imel veliko drugih obveznosti. A kljub temu sem se udeležil šolskega državnega prvenstva mladih v footgolfu na Ptuj, kjer pa sem dosegel srednje dober rezultat. Na polovici petega razreda sem se začel veliko bolj zanimati in tudi ukvarjati s footgolfom. Navdušil me je predvsem mednarodni turnir na Ptuj, letos poleti ter posebej igralec Uroš Krajnc, ki je tudi zmagal na tem turnirju. Precej sem se tudi poglobil v igrišče na Ptuj, ki je eno izmed najbolj zahtevnih v Sloveniji in nam za treniranje najbolj dostopno. Letos pa se je moj trud poplačal. Na Državnem prvenstvu mladih v footgolfu, ki je potekalo v Ljubljani, sem dosegel drugo mesto. Istočasno pa sem tudi zmagal Junior cup turnir.

Še vedno je moja strast in zame na prvem mestu nogomet. A tudi footgolf mi je zelo všeč, ker ga igram z mojimi najboljšimi prijatelji za zabavo in je povezan z nogometom.

Maks Mai Kokol, 6. a

PLAVALNI TEČAJ

V ponedeljek me je zbudila mami. Peljala me je v šolo. Preobula sem se in odšla v razred. S Tejo sva se pogovarjali. Šli sva na zajtrk. Nato smo pisali matematiko. Ko smo končali, smo šli jest. Zopet smo se preobuli in odšli na avtobus. Peljali smo se v Terme Ptuj. V garderobi smo se preoblekli in šli v mali bazen. Preverili smo, kako znamo plavati. Razdelili smo se v skupine. Plavali smo žabico in skakali v vodo. Naslednji dan je bilo enako.

V četrtek me ni bilo v šolo. Zadnji dan, v petek pa je bilo zopet enako kot prejšnje dni.

Alisa Majcen, 3. a

NA PLAVALNEM TEČAJU

V ponedeljek smo se vsi zbrali pred vhodom v šolo. Ko smo se prešteli, smo lahko odšli na avtobus. Na žalost mi ni uspelo pravočasno priti na zadnji sedež. Vozili smo se nekaj minut do Term Ptuj.

Igrali smo se v malem bazenu. Učitelj Boštjan je pogledal, kako plavamo. Razdelili smo se v skupine in začeli plavati. Bil sem zraven Nika Z., Nika D., Mahirja, Stefana in Ive.

Plavali smo žabico. Morali smo ujeti obroče pod vodo. To smo delali vse dni.

Predzadnji dan sem odšel v drugo skupino. Bil sem zraven Taia in Žige. Plavati sem moral deset minut.

Zadnji dan sem šel na tobogan in v jakuzzi. Takrat smo si lahko tudi kaj kupili.

Na koncu sem tekel do avtobusa, da sem lahko sedel v zadnji vrsti. Imel sem se fantastično.

Črt Hazimali, 3. a

HOKEJ

Hokej je okej.

Ko za pakom

se podimo

in zobke izgubimo,

zobna miška bo prišla.

Ne bo nas razočarala!

Žan Luka Kancler, 6. a

ZNAŠEL SEM SE V SREDNJEM VEKU

Skozi časovni stroj so me poslali v srednji vek. Moja naloga je bila, da v sedanjost prinesem meč kralja Thora II.

Zbudil sem se na travniku. Nisem vedel, kje sem. V daljavi sem zagledal mesto. Takoj sem ga prepoznal, imenovalo se je Thorgrad. V njem je živel kralj Thor II. Moj načrt je bil naslednji. Postati sem moral kraljev stražar in ukrasti meč iz zakladnice. Prišel sem v mesto in že na prvem stebru, ki sem ga videl, je bil nalepljen plakat. Na njem je pisalo: »Kdor premaga velikega gladiatorja Pepeja, bo postal novi stražar na dvoru.« Šel sem h kovaču in postal njegov vajenec. Čez nekaj časa sem zaslužil nekaj denarja. Izdelal sem si meč, oklep, sulico in si kupil konja.

Vprašal sem nekega starega viteza ali bi me uril in privolil je. Uril me je cela dva meseca in potem sem bil pripravljen. Zadnja dva dni sem malo počival malo vadil. Končno je napočil dan tekmovanja. Odpravil sem se v areno in čakal. S tribune naju je opazoval kralj Thor II. Nato je v areno prišel še Pepe. Nekaj časa sva hodila v krogu in se gledala. Naposled se je Pepe zapodil vame. Odskočil sem in udaril je mimo. Zamahnil sem nazaj in ga zadel v hrbet. Obrnil se je in me udaril s ščitom. Padel sem nazaj in spet takoj vstal. Pepe je že divjal proti meni. Nisem imel izbire. Vrgel sem meč in Pepeja zadel naravnost v glavo in zgrudil se je na tla. Bil je mrtev. Naslednjega dne sem se vtihotapil v zakladnico, ampak meča tam ni bilo. Bil je v roki kralja Thora II, ki je stal za mano. Zamahnil je z mečem, skočil sem stran in mu vzel meč. Nato sem se teleportiral nazaj v sedanjost.

Tako sem se srečno vrnil iz srednjega veka in s seboj prinesel dragocen meč.

Lovro Korpar, 5. a

NOVA ŽIVALCA V GOZDU

Nekoč pred davnimi časi so živele gozdne živali, ki so bile najboljše prijateljice. Nekega dne je k njim prišla nova živalca, žabica. Vsi so jo sovražili, ker je bila drugačna od drugih. Nova živalca je bila drugačna po tem, da je bila dobra v plavanju in je jedla muhe. Vsi so jo klicali vesoljec, ker je bila zelene barve. In vsi so jo izkoriščali za mnogo stvari; na primer za pobiranje žog iz jezera. Neko jutro, ko je

plavala, je opazila, da je v potoku ujet kačji pastir. Njegova krilca so bila zapletena v vodne rastline in ni se mogel osvoboditi. Žabica je vedela, da mora hitro ukrepati. Spretno je zaplavala do kačjega pastirja, ga rešila in spravila na suho. Kačji pastir se je zahvalil in odletel k ostalim živalim, ki so se igrale med dvema ognjema. Med malico jim je opisal dopoldanski dogodek. Ob tej zgodbi so se živali počutile grozno, saj so se ves čas norčevale iz žabice. Sklenile so, da se ji gredo opravičit in ji pripravijo večerno zabavo v znak zahvale in opravičila. Žabica je opravičila sprejela in zabava ji je bila zelo všeč, saj je videla, da jim je zares žal.

In vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Julija Kotar, 7. b

V AMAZONSKEM PRAGOZDU

V amazonskem pragozdu živijo živali.

Jaz sem mala puma. Skotila sem se pred dvema tednoma v amazonskem pragozdu. In nisem še spoznala nobene živali, razen moje družine. Mogoče bi bilo dobro, če bi jih spoznala.

Prišel je dan, ko sem jih šla spoznavat. Najprej sem šla do munsterskega morskega prašička, potem do belovratega pekarja in še k pasjeglavemu udavu. Šla sem tudi do ponirka, žabe ... Nazadnje sem spoznala zahodno atlantsko trobentarico. Izvedela sem imena vseh živali.

Bine Baum, 3. a

SKRIVNOST ČAROBNEGA PRSTANA

Nekoč, predavnimi časi, je za devetimi gorami, devetimi vodami in za devetimi vodnjaki stala majhna vasica. Tam je živel skromen deček. Vsi so ga poznali kot dobrosrčnega in pogumnega fanta. V zgodnjem otroštvu so mu umrli starši. Po smrti staršev je njihovo domačijo prevzela zlobna teta in s tem tudi skrbništvo nad dečkom.

Teta ni bila prav nič ljubezniva, imela je svoje tri sinove. Deležni so bili njene naklonjenosti in ljubezni, deček pa je bil prepuščen samoti in delu na polju. Trije sinovi so se lahko igrali, deček pa je moral

preživljati prosti čas s kozo na paši. Želel si je boljše življenje, hrepenel je po ljubezni. Odločil se je, da bo pobegnil v svet s trebuhom za kruhom in iskal srečo drugje.

Pot ga je vodila daleč stran od doma, čez hribe in doline, skozi gozdove in velike travnike. Na poti je srečal ogromno ljudi in naletel na veliko nevarnosti. Ker je bil hraber, se ni pustil premagati.

Nekega večera, ko se je sonce že skrivalo za oblaki, je našel čudovito jezero. Voda v njem je bila kristalno čista. Odločil se je, da bo tam prespal. Zaradi žabjega regljanja ni mogel zaspati. Kar naenkrat je iz globine jezera priplavala srebrna ribica z velikimi modrimi očmi. V ustih je držala čudoviti zlat prstan, ki je bil okrašen z bleščečim modrim draguljem.

Deček je bil očaran nad lepoto prstana in ga je previdno vzel ribi iz ust ter si ga nataknil na prst. V tistem trenutku je začutil nenavadno moč, toploto in srh po vsem telesu. Dragulj na prstanu se je zasvetil in pred dečkom se je pojavila drobna vila z bleščečimi krili.

Vila mu je povedala: »Prstan je čaroben in izpolni eno željo, če je ta izražena v dobrem namenu.« Deček ji je odgovoril: »Želim si, da bi našel ljubezen v življenju.«

Naslednje jutro se je znašel v pravem zapuščenem kraljestvu. A prstan je kmalu začel bledeti. Deček je izvedel, da v bližini kraljestva domuje zmaj, ki straši prebivalce. Ljudje so mu zaupali, da je bil prstan nekoč zmajev.

Deček se je odpravil na goro, v kateri domuje zmaj. Ko je prišel tja, je zagledal zmaja, ki je bil velik in strašen, a v očeh se mu je zrcalila žalost. Deček je pogumno stopil naprej in zmaju razložil, da je slišal za njegovo zgodbo ter da želi pomagati prebivalcem kraljestva. Zmaj mu je povedal, da je bil nekoč zaščitnik tega kraja, a ko so mu ljudje odvzeli prstan, je postal pošast.

Deček je zmaju vrnil prstan. Ta pa je obljubil, da bo ponovno postal zaščitnik tega kraja in da bo pomagal prebivalcem kraljestva.

Zmaj se je v trenutku spremenil v veličastno bitje z zlatimi krili. Ljudje niso bili več prestrašeni in so našli svoj mir. Deček je ostal v kraljestvu kot svetovalec in zmajev prijatelj. Medtem je spoznal prijazno dekle, s katero sta se hitro spoprijateljila, zaljubila in poročila.

Deček in zmaj sta vladala modro in pravično, prstan pa je postal simbol zakona z ženo in prijateljstva z zmajem. Tako so živeli srečno do konca svojih dni, a ne samo zaradi čarobnega prstana, temveč tudi zaradi modrosti, ljubezni, poguma in prijateljstva.

Maks Mai Kokol, 6. a

BIMBO BI RAD LETEL

Nekoč, pred davnimi časi, ko še ni bilo avtomobilov, letal in vlakov, je na Zemlji bilo zelo tiho in mirno. Svet je bil prekrit z gozdovi, prelepimi travniki, na katerih so raste prečudovite cvetlice. Ptičje petje se je razlegalo po vsej Zemlji. Zrak je bil čist in dišeč. Hm, no, ja, dokler ga ni na kratko zaprašil kakšen dinosaver.

Takrat, v tem času, je živel fantek z imenom Bimbo. Zelo rad je tekal po zelenih travnikih in lovil velikanske metulje. Tu in tam je splezal na drevo, da je videl dlje. Ko je sedel na kakšni veji, tam daleč nad tlemi, je vedno opazoval ptice. Razmišljal je in si hkrati želel, kako bi bilo lepo, če bi znal leteti. Res bi bilo lepo, prepotoval bi lahko ves svet. Večkrat si je poskušal izdelati perutke, enake tistim, kot jih imajo ptiči. Ker pa jih je izdeloval iz velikih listov rastlin, se je vsak poskus letenja slabo končal.

Ko je enkrat tako sedel na veji, ves žalosten in zamišljen in občudoval prečudoviti sončni zahod, je zraven njega na vejo sedel poseben metuljček. No, to ni bil metuljček, ampak dobra vila. Vpraša ga, zakaj neki je žalosten ob tako lepem sončnem zahodu. Bimbo ji pove svojo željo. Vila mu pove, da je v daljni prihodnosti videla, kako ljudje letijo. »Ali hočeš videti?« ga vpraša vila in Bimbo ves vesel sprejme ponudbo. Vila ga takoj prime za roko in Bimbo se nekako znajde v današnjem času. Ves prestrašen in z grozo na obrazu gleda in vilo sprašuje, kje je. Vila mu pove, da je v istem kraju, na istem drevesu, samo v današnjem času. Kot v nočni mori sedi ob robu gozda, na veji drevesa in gleda v nebo, kako letala glasno drvijo sem in tja. »Kje so vsi gozdovi, prečudoviti travniki, na katerih so rastle prečudovite cvetlice, ptičje petje in zakaj zrak tako smrdi?!« Vila mu pove, da je človek vse

Slika 6: Keli Tomanič, 7. b

to uničil, ker je hotel leteti. Bimbo z grozo spusti roko vile in znajde se v svojem domačem kraju.

Nekaj časa tiho sedi, nato se vili zahvali, saj je ugotovil, da ni potrebno leteti in videti vsega sveta. Ko je sonce že skoraj zašlo, je Bimbo splezal z drevesa, hitro stekel do postelje in lepo mirno zaspal, ter sanjal o prečudovitem sončnem zahodu.

Luka Serec, 6. b

KO VERZI GOVORIJO ...

DANES IN VČASIH JE DRUGAČE

Ko sem bil mlad,
sem metulje lovil rad.
S kravami se okoli podil,
ovce sem pasel
in mleko sem pil.
S prijatli smo se na polju igrali
in se po travi metali.

Zdaj, ko sem star,
bi vsi bli sam lepi,
pa za iphone
bi dnar stran metali.
Pa zrak je umazan,
avti brnijo,
mene vsako jutro zbudijo.

Tovarne kadijo
in močno smrdijo,
ognjemeti letijo

in živali strašijo,
pa še robote gradijo.
Kaj, če bi se vrnili
v stari svet?
In jaz bi bil kmet.
Imel bi polje,
na katerem bi gojil magnolije.
Mel bi pa še konje,
s katerimi obdeloval bi polje.
Delal bi cel ljubi dan.
Zvečer bi se pa zbrali,
klepetali,
pa kakšno zaigrali.
Ko pomislim na to,
me zgrabi močna nostalgija.
Pogrešam ta stari svet.

Nejc Vintar, 5. a

NEKOČ IN DANES

Nekoč so vsi delali na kmetijah.

Fantje so bili pastirji,

spali so na senu.

Imeli so preproste male hiške,

prespali so kdaj tudi na krušni peči.

Niso imeli telefonov ali kakšnih drugih

elektronski naprav.

Ženske so trdo delale.

Danes pa smo vsi samo

na telefonih, računalnikih

in televiziji.

Jemo hitro hrano.

Gradijo se nebotičniki

in nakupovalni centri.

V mestih otroci še krav niso videli,

zato mislijo,

da so vijolične.

Jan Jus, 5. a

V SLOVENSKEM JEZIKU

V slovenskem jeziku se besede prepletajo.

Lepe zvoke ustvarjajo, kot ptice poletajo.

Slovenski jezik, bogat in čudovit,
ponosni smo nanj, tako kot mora bit.

Besede so kot mavrica;
izražajo čustva, pripovedujejo zgodbe barv.

Slovenski jezik rade volje spregovorimo.
Slovenski jezik, to smo mi.

Besede so kot melodija, ki se v srcu prebudi.
Ko se dotaknejo duše, to v nas veselje vzbudi.

Besede so kot most, ki povezuje ljudi,
Razumevanje in ljubezen se med nami širi.

Slovenski jezi je, naš zaklad,
v njem se izražamo
in takrat je vsak junak.

Marko Sitar, 7. b

POLETNI ČAS

Prihaja poletje,
prihaja topli čas,
ko vsi hitimo na morje za daljši čas.

Poleti se sprostimo
in novih moči pridobimo.

Poleti se otroci radi družimo,
zato se v različne tabore združimo.

Poleti dolgo bedimo,
ker zjutraj lahko dolgo spimo.

Poletje je čas, ko smo brez skrbi,
in nas za naslednji dan prav nič ne skrbi.

Poleti nas lahko le ena stvar skrbi,
da nam sladoleda ne "sfali."

Iva Evita Premzl, 7.a

POČITNICE

Že nekaj časa je minilo,
odkar v šolo smo prišli.

Zdaj se bliža konec junija,
ki smo ga veseli vsi.

Vsi na šoli smo veseli,
ko je konec šole tu.

Spet si bomo lahko zapeli:
»Juhuhu, počitnice so tu.«

Spričeval se ne bojimo,
z dobrimi ocenami poletja se veselimo.

Julija Kotar, 7. b

PTICA

Glej ptico,
ki leti visoko,
a vendarle globoko,
v srce.

Glej ptico,
ki lahko naokoli leta,
pa vendarle ve,
da izgublja svojo palačo,
svoje mesto, leto za letom.

Ve, da izgublja dom,
a se ne upira.
Ve, da izgublja svoj plan,
a razumeva.

Kam rine ta svet,
ujet v usodo,
ki jo je že dolgo tega
zapečatil poet?

Isabella Ban, 6. a

ZIMA

Zima je res prima,
a ko sneg se stopi,
sreče več ni.

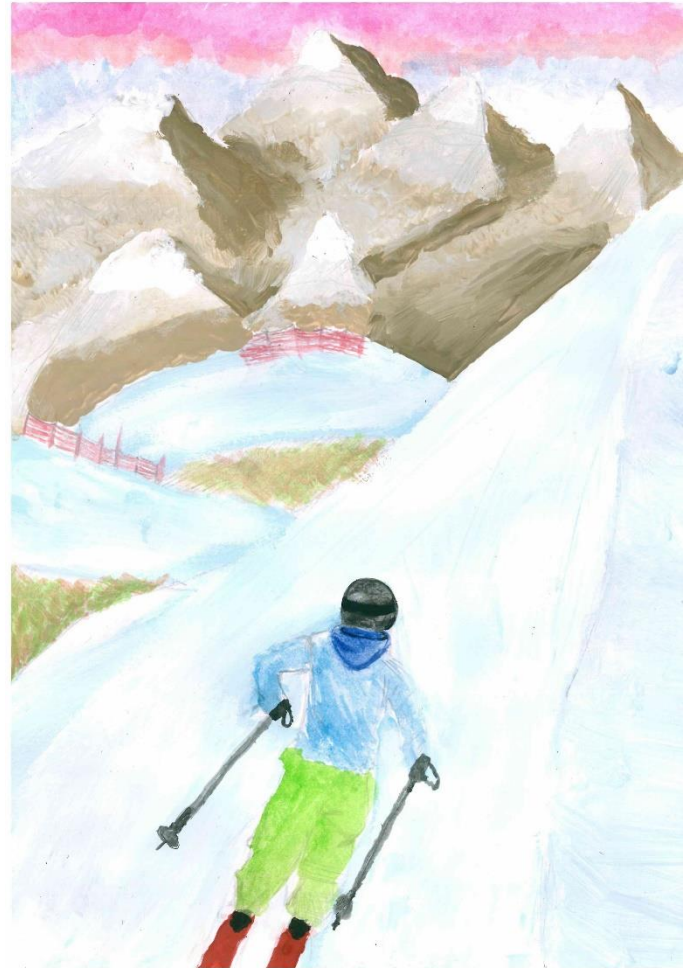
Zdaj le čakamo še,
da rože prihitijo,
nam sneg nadomestijo.

Ajda Matjašič, 6. b

Zima

Zima je bela
sneg je že padel.
Jaz pa razmišljam o pobegu
v drobcenem snegu.

Rene Žunko, 6. b

Slika 7: Rok Belić, 7. a

PLESOČA LEPOTICA

Pesem, si za ples?
Sem vprašal jo pred dnevi.
Ko pesem se zbudi,
se plesati mudi.
Na plesu se zabava,
se pleše in vrti.
Najlepša lepotica,
prava krasotica,
pa pesem je seveda,
ki ves čas se vrti
in iznenada poleti.
Ko pesem plesati neha,
žalostni smo vsi.

Lara Kramer, 6. b

DNEVI V TEDNU

Ponedeljek je nori dan,
Že zato, ker si utrujen in zaspan.

Torek, sredo in četrtek,
takrat je najbolj hudo,
sploh če pišemo kakšno kontrolno.

Petek, takrat najbolj veselimo se mi,
ko zadnja ura zazvoni.

Sobota – takrat srečni smo mi,
Uživamo, zadovoljni smo vsi.

Nedelja nas vse jezi,
Saj spet pri zvezkih čepeti moramo mi.

Anika Pauko, 6. b

Anka

Anka je zaspanka,
ki rada dolgo spi.

A ko Anka se zbudi,
če kosila na mizi ni,
zelo se razjezi.

Anika Pauko, 6. b

NA VEJI

Na veji sta sedeli ptički,
ptički z lepimi lički.
Zraven njiju pa še trije mladički,
vsi z lepimi lički.

Pa mama reče vsem mladičkom,
po hrano zdaj letim,
tja čez Dravo na planoto
zdaj hitim.

Isabella Ban, 6. a

KONEC ŠOLE

Počitnice se bližajo.
Življenje se začanja,
stopinje se višajo,
vsi se veselimo,
po poletju hrepenimo,
in se smejimo.

A žal vsi vemo,
da tega bo hitro konec,
zato hitimo,
da se v morju ohladimo.

Lada Šadl 6. a

TEDEN

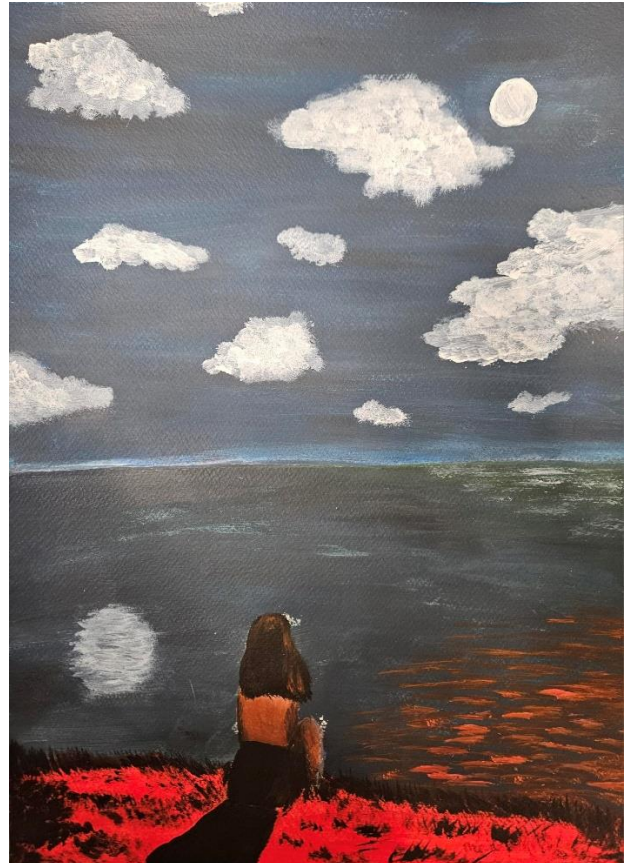
Med tednom vse se vleče,
šolska ura počasi teče,
Zjutraj me postelja k sebi vleče.

Med vikendom pa vse se spremeni,
Uram se kar mudi in zjutraj se dolgo spi.

Kaj pa, če mi bi to spremenili?
Šoli bi tri dni odbili in jih vikendu pribili.

Zdaj, ko smo problem rešili,
bomo na šolo kar pozabili
in torbe v temen kot poskrili.

Julija Zupanič, 6. a

Slika 8: Larisa Vrabl, 8. b

ZGODBE SRCA

OBJEM

Objemi topli so vsi.
Ko strah za tabo preži,
objem pomaga ti.
Brez objema ne bi bila lahka scena.

Objem imajo radi vsi,
samo nočejo priznati.
Objem je za vse ljudi.

Manca Šmigoc, 5. a

OBJEM

Objem je lepa stvar
in ga uporabljamo v več stvareh.

Ko sem šel na sprejem,
sem dobil objem.

Vedno ko grem,
dobim objem.

A najpomembnejši je ta,

ki nas potolaži,
ko nam je hudo.

Nejc Vintar, 5. a

NAJPOMEMBNEJŠA OSEBA

Mami, najboljša oseba na svetu,
smeh se v očeh ti iskri.
Rada imam te za vedno,
objem tvoj me razveseli.

Ko je treba,

me potolažiš.

Ko imam slab dan,

me razveseliš.

Saj ti si moja mama,
oseba, ki ji lahko zaupam
vse skrivnosti tega sveta.

Lara Kramer, 6. b

NAJ MI GOVORI

Ni mi vseč le zato, ker je mlad in lep
ali zato, ker je skromen vseved.
Všeč mi je, ker je poln besed,
takšnih, drugačnih, prelepih kot svet.

Jaz jih ne iščem, jih samo povem,
kakor da želim biti na varnem
in s tega planeta poleteti ne smem.

On jih pa išče
in jih najde kot sled,
objemajo njegove skrite misli,
kjer se razprostira neskončno besed.

Ko ne govori, vseeno žari,
gladina morja je mirna v sinjini njegovih oči.
Njegova koža, svetleča kot med.
Uživam v prepletu njegovih neslišnih besed.

Želim, da ne skrbi,
želim, da se smeji,
želim, da valove v soju njegovih oči oživi.

Naj me gleda,
naj mi govori,
verjamem, da bova mlada še čez tisoč let,
saj me vsakič znova oživi moč njegovih besed.

Zoja Vegelj, 9. a

KAPLJA ROSE V PUŠČAVI DUŠE

Med tihimi, senčnimi vejami dreves,
kjer šepet vetra s skrivnostmi gre,
tam najdejo duše svoje zavetje,
v njej najdemo moč, da premagamo vse ovire.

Pogovor kot veter nežno šepeta,
toplina besed nas v duši ogreva.
V trenutkih tišine, v globini noči
s toplimi besedami srce se budi.

Toplina besed kot sonce po nevihti
prinaša mir in upanje v naše dni,
v njej se rojeva moč prijateljstva,
v njej se ljubezen brezčasno zaiskri.

Vsaka beseda kot objem srčne roke,
v njej se skriva moč, ki zlomi vse bloke.
V toplini besed je ljubezen skrita,
v njih najde srečo vsaka razbita.

Hana Vaupotič, 9. b

*Opomba: v naslovu pesmi gre za metaforo (kapljo
rose v puščavi), kar pomeni, da kaplja rose
predstavlja moč besede, ki nahrani, osveži dušo
človeka.*

PRIJATELJSTVO

Prijatelj ni samo beseda,
temveč je tudi oseba,
ki te vsak dan lepo pozdravi,
ti nasmeh na lice privabi.

Prijatelj ti vedno stoji ob strani,
v težavah vedno on je ta pravi,
ki vse stvari na daleč odpravi.

Kakšen je ta pravi prijatelj?

Ta pravi prijatelj vedno je tisti,
ki te v dobro voljo spravi.

Vedno, ko je dolgčas,
slabo voljo odpravi.

Prijatelj, iskreno, največ velja,
skupaj sva noč in dan.

Prijatelj si vedno v vsakem trenutku,
v smehu, solzah ali obupu.

Anaj Dobnik, 7. a

SREČA

Sreča je ptica, ki prosto leti,
po nebu modrem, brezmejno svobodna.

V srcu vsakem, ko se nasmehne ti,
je sonce toplo, ki te greje.

Sreča je pesem, ki jo srce poje,
z melodijo veselja in ljubezni topline,

vsak dan nova kot zora,
najlepša roža v vrtu življenja.

V objemu prijatelja, v objemu ljubezni,
sreča se v meni prebuja kot jutranja zarja.

Vsak trenutek dragocen,
sreča je v drobnih radostih dneva.

Tilen Ivančič, 7. b

ZGODBA SRCA

V zvezdah je napisana naša pot,
v srcu nosimo svetlobo in moč,
vsak korak je kot pesem življenja,
v vsakem utripu je skrita ljubezen.

Sanje nas vodijo skozi noč,
v temi najdemo luč in pomoč,
vsaka preizkušnja nas krepi,
vsak nasmeh nas ogreje in razsvetli.

V objemu narave smo svobodni,
v vetru slišimo melodijo,
vsak trenutek je darilo brezčasno,
vsak dan je nova priložnost.

Ljubezen je naša največja moč,
v njej najdemo mir in spokoj,
vsak trenutek je čaroben in dragocen,
vsaka pesem je zgodba srca.

Anja Brodnjak, 9. a

HITRO MINE

Svet je kot en dan,
a nekoč se vse konča.

Komaj čakaš naslednji dan,
a potem spet beda.

Prihaja novo leto.
Kako je hitro minilo!
Čaka nas zabava,
a na koncu je še vedno beda.
In ta beda si ti.

Arlind Krasniq, 6. b

PISANJE JE LEPO

Piši lepo, čitljivo,
karkoli znaš,
karkoli veš,
samo nekaj napiši.

Glej, če znal boš pisati,
boš lahko postal vse,
kar bo želelo srce.

Aljaž Kancler, 6. b

KAJ JE SREČA?

Kaj pomeni biti srečen?

To pomeni biti zdrav,
imeti topel dom in
biti lepo oblečen.

Kaj pomeni biti lepo oblečen?

Govorim o duši človeka,
imeti sanje,
imeti dobro izobrazbo
in sanje.

To sem jaz, to si ti,
sreča smo mi vsi!

Anabella Anželj, 6. b

SREČA

Pesem je sreča

in sreča je pesem.

Tudi ljubezen je sreča,

če nisi preresen.

Sreča je energija,

ki kot sonce posije.

Te kot žarek objame,

skrbi ti odvzame.

Sreča je kot majhen čudež

in čudež je fantazija.

Takrat vladata bližina, dvojina,

v srcu pa brezmejna širina.

Arlind Krasniq, Isabella Ban, 6. a in Irena

Vesenjak

MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Ela je sladka kot čebela,

včasih te piči,

ampak se hitro opraviči.

Mogoče si včasih misli,

zakaj pa bi se opravič 'la,

saj je nisem tako hudo pič 'la?

Včasih pa to se spremeni,

Nežno te obleti

in ti en poljubček podari.

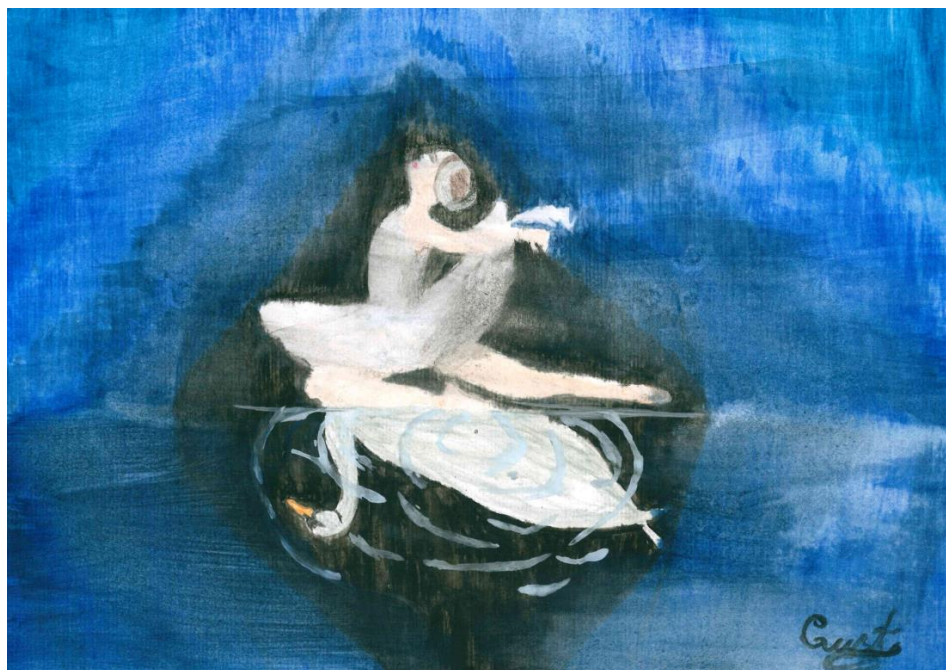
Julija Zupanič, 6. a

DOTIK NEBES

Ko z balonom v oblake poletim,
to moje najlepše so sanje,
med poletom od sreče drhtim,
še posebej, ko zaletim se vanje.

To želja je tega poletja,
iz telesa in duše je krik,
ko slišiš angelska petja,
sreča prinese nebeški dotik.

Luka Serec, 6. b

Slika 9: Avguština Marčec, 7. a

DRAMSKA IGRA: TRI DIMENZIJE

1. prizor: Srečajo se bitja iz različnih dimenzij

Blaž (*začudeno*): Kam sem prišel?

Kevin: Zakaj je tukaj vse tako čudno?

Kaja: Od kod pa sta vidva?

Kevin: Jaz prihajam z Marsa.

Blaž: Jaz pa z Atlantisa.

Kaja: Jaz prihajam s Supernove.

Oba skupaj: Kaj pa je to?

Kaja: To je zvezda.

Kevin: A zvezdica Zaspanka?

Kaja (*jezno pogleda*): Ne!!!

Blaž: Vseeno moramo najti pot domov.

Kaja: Kje pa sploh smo?

Maj (*začudeno*): Kdo ste vi in kaj delate tukaj?

Blaž (*začne loviti novinarja*): Napad!!!

Blaž: A bosta kaj pomagala? (*Skupaj ga ujamejo in mu vzamejo kamero.*)

Kevin: Kamero dobiš nazaj, če nam pomagaš priti od tod.

Maj: Razumem, razumem, samo ne me poškodovati.

Kaja: Kaj če bi naredili časovni stroj?

Blaž in Kevin: Ja, to je super ideja!

Maj (*navdušeno*): Vem za prostor, kjer bi lahko dobili nekaj delov zanj.

Maj: Imenuje se deponija.

Vsi trije: Pa pojdemo! (*Hodijo 20 minut in so popolnoma izmučeni.*)

Blaž: Kako daleč je še?

2. prizor: Popoldan na deponiji

(Družčina odide na deponijo, kjer raziskujejo. Tam opazijo različne stvari, brskajo ...)

Kaja: Jaaaa, počasi bom izmučena!

Maj: Eh, pet minut, pa smo tam.

Kevin: Nisi rekel 5 minut?

Maj: Ja, poglej, tukaj smo.

Kaja: To je samo kup odpadkov.

Blaž: Ja, in kaj naj tukaj najdemo?

Maj: Poglejte, kašne stare omare ali ure!

Kevin: Prav ima, samo znajti se moramo. *(Iščejo že 10 minut.)*

Blaž: Tukaj ni ničesar!

Kaja: Našla sem staro rdečo uro.

Maj in Kevin: Midva pa razstavljeno omaro.

Blaž: Super, zdaj pa lahko sestavimo časovni stroj.

Kaja: Kako pa ga bomo sestavili?

Kevin: Prepusti to nam trem. *(Sestavljajo časovni stroj.)*

Kaja: Preizkusimo ga.

Kevin: Se strinjam s tabo. *(Gredo 2 minuti v prihodnost.)*

3. prizor: Prehod v drugo dimenzijo

Blaž: Vau, to je delovalo!!!

Kaja: Hvala, ker si nam pomagal. Izvoli, tukaj imaš svojo kamero in ne povej nikomur, da smo bili tukaj.

Maj: Hvala in obljubim, da ne bom nikomur niti pisnil.

Kevin: Čas je za odhod.

Maj *(žalostno)*: Tako hitro?

Kaja: Ja, v naših svetovih se sprašujejo, kje smo. Pogrešali nas bodo.

Blaž: Ja, tako bo najbolje.

Kevin: Lepo vas je bilo spoznati.

Kaja: Morda nas poti še kdaj pripeljejo skupaj.

TABORJENJE: GREMO MI PO SVOJE!

DRAMSKE OSEBE: Zala – Lili, Keli – Ana, Blaž – Krištof, Brin – Luka

1. prizor: Pogovor med prijatelji

ANA: Zakaj je življenje tako bedno?

LILI: Jaz se cele dneve samo dolgočasih.

ANA: Šola nas samo obremenjuje.

LUKA: Jaz in Krištof pa samo cele dneve igrava Brawl Stars.

ANA: Še sploh kdo igra Fortnite?

KRIŠTOF IN LUKA: Niti ne.

LILI: Jaz hodim med poletjem na tabor in je zelo zabavno.

KRIŠTOF: Imam idejo!

LUKA: Pa ke maš ti že spet neko glupo idejo!

ANA: Po vsej verjetnosti nič pametnega.

KRIŠTOF: Poslušajte me! Naslednji teden se lahko odpravimo v gozd. (*Vstane.*)

ANA (*začudeno*): Sami?

LILI: Ja, ke pa te?

LUKA (*pogumno*): Se pa smo že dovolj stari, da poskrbimo zase!

KRIŠTOF: Česa pa te je te strah, Ana?

ANA (*govori prestrašeno in hitro*): Ki pa se bomo te tuširali? Ka pa bomo jedli? Kaj če nas kdo ugrabi in poje?

LUKA: Samo jaz pa bom zgubo Snepstreek.

LILI: To pa je še najmanjši problem. Adijooooo! (*Odide.*)

KRIŠTOF, ANA IN LUKA: Te pa adijoooo. (*Odidejo.*)

(*Eden gre s tablo, na kateri piše: NASLEDNJI TEDEN. Pridejo z nahrbtniki.*)

2. prizor: Strah pred odhodom

LUKA (*sproščeno*): Ojjjj, kak smo?

ANA: Mene je še vedno zelo strah. (*Pove resno.*)

LILI: Vsi smo pripravljeni in lahko gremo.

KRIŠTOF: Ajde, te pa na pot.

ANA: Neeee!!! (*Počasi gre za njimi. Hodijo kar nekaj časa in Luka se vrže na tla.*)

LUKA: Jaz ne morem več.

LILI: Saj bi lahko tu prenočili.

KRIŠTOF: Dobra ideja, Lili.

LILI: Imamo vsi spalne vreče?

VSI: Jaaaaaaa!!!

ANA: Tu? Tu jaz ne bom spala! Ni šans!

LUKA (*sproščeno*): Umiri se.

KRIŠTOF: Pa kaj si ti tak panična?

ANA (*odločno*): Dobro te. Te pa gremo delat. Začnite delat, jaz pa vas bo usmerjala.

LILI: Ti se hecaš?

LUKA: Čas je za počitek. Krištof, a grema Brawl Stars?

ANA: Na delo!

LILI (*vzame telefona*): Gremo delat!

3. prizor: Lili, Krištof in Luka gredo po les

KRIŠTOF: Les imamo! (*Les vrže na tla.*)

LUKA: Pa kaj smo lahko kaj frej? (*Se usede na tla.*)

ANA (*se zadere*): Nič počitka!

KRIŠTOF (*glasno*): Lahko pa bi še ti kaj naredila.

LILI: Umirite se, kam pa se nam tako mudi?

ANA: Adijo, jaz grem, najdete se sami. (*Odide. Krištof, Lili, Luka bežijo za njo in jo privlečejo nazaj.*)

LUKA: Če se bomo tako šli, bomo tukaj sredi gozda umrli zaradi mraza.

KRIŠTOF: Res je, temni se že in še mrzlo postaja.

LILI: Hitro si naredimo zavetje in pojdimo spat. (*Skupaj si naredijo zavetje, naredijo glasbo in se počasi umirijo.*)

ANA: S skupnimi močmi nam je uspelo.

LILI: Res je lepa hiška. Gremo zdaj spat, zelo sem zaspana.

KRIŠTOF (*s priprtimi očmi, utrujeno*): Jaz bom prvi zaspal.

LUKA: Lahko nooooooč.

LILI IN ANA: Nočko.

(*Zjutraj se zbudijo in se pogledajo.*)

LUKA: Dobro jutroo! Gremo zdaj pospraviti?

ANA: Pa ke ti si čisto nor, komaj sem odprla oči in mi že težiš, naj pospravljam?

KRIŠTOF: Luka, bi šla Brawl Stars?

LUKA: ABSOLUTNO, DEFITIVNO!!! (*Začneta igrati.*)

LILI: Pet minut imata. (*Začne pospravljati.*)

ANA: Smo?

KRIŠTOF: Pripravljeni!!! (*Vzame nahrbtnike in ostale stvari.*)

LUKA: Ajde, te pa gremo, banda, hop hop hop! (*Odidejo.*)

ZADNJI ŠOLSKI DNEVI

Igralci/kostumografi: Lili Pacher, Sara Harbi, Tara Petek, Rok Belić, Gal Kokol

Scenaristi: Sara Harbi, Lili Pacher, Tara Petek, Gal Kokol, Rok Belić.

Scenograf: Tara Petek

Bil je zadnji teden šole, ko se je pripetilo nekaj groznega. Enemu izmed učencev niso bile všeč njegove ocene, zato je sredi noči vdrl v ravnateljčino pisarno in ukradel spričevala.

Tat vstopi v pisarno, odpre predal, počasi vzame spričevala. Tiho se obrne in se odtihotapi ven. Po pomoti zaloputne vrata. Varnostnica Nataša vstopi in posveti s svetilko.

1. prizor:

Nataša: Ali je kdo tam? Če je, naj se takoj prikaže!

(*Tišina. Naslednji dan ravnateljica govori po mikrofону.*)

Ravnateljica Jožica: Učenci in učitelji, imamo težavo. Danes ponoči je nekdo iz moje pisarne ukradel spričevala, zato ... (*Zvočnik ne deluje več.*)

Emma: Joj, kaj bomo naredili!? Ne bomo dobili spričeval!

Tina: Zakaj preprosto ne natisnejo novih?

Valeria: Mislim, da sploh ne rabimo spričeval, saj vemo, kakšne ocene imamo.

Učitelj Iztok: Spričevala potrebujete zato, da je uradno zavedeno, kakšne ocene ste pridobili v tem letu, saj si jih vsak lahko ponaredi. Zdaj pa je skrajni čas, da kaj ukrenemo glede tega in najdemo krivca.

Valeria: Zakaj?

Emma: Kako to misliš, zakaj? Mi nujno potrebujemo spričevala, ker drugače bom jaz zakričala! Aaaaaaa! Tisti, ki smo odličnjaki, si svoje ocene želimo na papirju.

Učitelj Iztok: Zdaj pa nehajte! Moramo biti pozorni pri iskanju krivca.

Emma: Tako je.

Valeria (*jezno*): Tiho bodi, Emma!

Tina: Emma, se ti ne zdi Valeria danes nekam čudna?

Emma: Valeria je vedno čudna.

Valeria (*kihne*): Ne, to ni res! Samo malo sem zaspana, ker sem ponoči ... S-s-s..., sem delala Power Point.

Tina: Power Point, za kaj?

Valeria: Za neeem... nemščino.

Tina (*jo čudno pogleda*): Nemščino si že predstavljala.

Valeria: Oprosti! Mislila sem etiko.

Tina (*zašepeta*): To je že malo sumljivo. Kajne, Emma?

Valeria (*zavije z očmi*): Joj, vi s temi ocenami.

Učitelj Iztok in ravnateljica Jožica: Zakaj pa nočeš dobiti spričevala?

Valeria: Zakaj bi? Saj poznam vse svoje ocene.

(Učitelj in ravnateljica se gresta pogovarjat na hodnik.)

2. prizor:

Ravnateljica Jožica: Iztok, a se ti ne zdi Valeria nekam čudna?

Učitelj Iztok: Prav imaš, Jožica.

Emma: Učitelj, učitelj! Imam odlično zamisel. Kaj pa če preverimo kamere? Mogoče lahko tako najdemo krivca.

Učitelj Iztok: Dobra ideja!

(Varnostnica Nataša stoji pred vrati.)

Ravnateljica Jožica: Nataša, prosim te, odpri vrata, da lahko pregledamo kamere.

Varnostnica Nataša: Seveda, ravnateljica! Ali jim lahko zaupamo? *(Pokaže na otroke.)*

Emma: Oprostite! Se vam zdi, da nam ne morete zaupati? Grozno, grozno!

Valeria: Moramo res pogledati kamere? Saj se je rop zgodil ponoči. Tako ali tako ne bi videli ničesar.

Učitelj Iztok: Pa res. Popolnoma po nepotrebem zapravljamo čas.

Ravnateljica Jožica: Se strinjam s tabo Iztok, nazaj v pisarno grem urejat dokumente.

Učitelj Iztok: V redu. Se vidimo.

3. prizor:

(Vsak gre svojo pot. Naslednji dan se krivec vrne v pisarno in na mizo odloži nekaj spričeval. Ravnateljica govori po zvočniku.)

Ravnateljica Jožica: Pozdravljeni! Imam eno dobro in eno slabo novico. Dobra novice je, da je bila večina spričeval vrnjenih, slaba pa je, da niso bila vrnjena spričevala učenke Emme, Tine in Valerie iz 7. a razreda.

Emma: Joj, kaj bomo naredile?

Tina: Le kdo je krivec?

Ravnateljica Jožica: V moji pisarni naj se prosim zglasita Tina in Emma iz 7. a.

Tina: Upam, da ne mislijo, da sva midve ukradli spričevala.

Valeria: Samo še to nama je manjkalo.

Emma: Kako bi lahko kdorkoli mislil, da jaz kradem?

Učitelj Iztok: No, pojdite že! *(Gresta po hodniku.)*

Tina: Emma? Malo me je strah. Kaj če naju vržejo iz šole?

Emma: Zame me niti malo ne skrbi. Imam popolne ocene, želim imeti spričevalo. Ampak ti, zate pa ne vem ...

Ravnateljica Jožica: Končno! Kje sta se tako dolgo obirali? *(Emma poskuša ugovarjati.)*

Ravnateljica Jožica: No, saj je zdaj vseeno. Le vstopita. *(Dekleti se spogledata in stopita v pisarno.)*

Ravnateljica Jožica: Verjetno vaju zanima, zakaj sta tu.

Tina: Ja, to bi bilo zelo lepo vedeti.

Ravnateljica Jožica: No, tukaj sta zato, ker ... *(Učitelj Iztok potrka po vratih.)*

Ravnateljica Jožica: Pridi naprej!

Učitelj Iztok: Jožica, zakaj si potrebovala dekleti?

Ravnateljica Jožica: Nekaj sem jima morala razložiti glede zaključne prireditve. Kajne, dekleti?

Emma in Tina: Emm... Ja, točno tako.

Učitelj Iztok: No, dobro, potem pa se bom odpravil nazaj v razred.

Ravnateljica Jožica: Sedaj, ko je končno odšel, imam nalogo za vaju.

Emma: Kakšno pa?

Tina: Upam, da je pustolovska.

Ravnateljica Jožica: Samo imejta Valerio na očeh. Prav?

Emma *(veselo)*: Prav!

Emma: Pridi, Tina, greva kupit novo torbico. Tale se ne poda k mojim oblačilom.

Tina: Ampak, Emma! Ravnateljica je rekla, naj imava Valerio na očeh!

Emma: Oh, daj no. Saj sploh ne ve, kje je.

4. prizor:

(Tina skomigne z rameni. Odpravita se v trgovino, zagledata Valerio in se skrijeta.)

Valeria: No, ti si edini, ki ve, da sem jaz ukradla spričevala.

Rok: Zakaj pa si vsa spričevala vrnila, samo vaših ne?

Valeria: Zaradi Emme in Tine.

Rok: Hotela si, da ju izključijo?

Valeria: Ne, sploh ne! Samo nisem hotela, da bi bili sumničavi.

Rok: Oprosti, ampak čim prej moraš ta spričevala vrniti. Drugače bomo v šoli vse do julija.

Valeria *(zgroženo)*: A to pomeni, da me nameravaš izdati?

Rok: Ne, ne bom te izdal. *(Se obrne in naredi nekaj korakov.)*

Rok: Valeria? Priznaj, če ne zaradi drugih, daj vsaj zaradi sebe.

Emma: Pridi, greva ji povedat, kaj si res misliva!

Tina: Nehaj! *(Jo potegne nazaj.)* Ali ne vidiš? Najinih spričeval ni vrnila, ker se je bala.

Emma: Kaj pa bova naredili? Se bova lepo pogovorili z njo?

Tina: Točno to bova naredili! *(Odide.)*

Emma: Hej! Kaj pa moja torbica?

5. prizor:

(Emma, Tina in Rok čakajo na Valerio.)

Tina: Hej, Valeria.

Emma: Pogovoriti se moramo.

Emma: Veva, da si ti ukradla spričevala!

Valeria: Rok, si jima ti povedal?

Rok: Ne! Sami sta ugotovili!

Valeria: Kako?

Tina: Šli sva Emmi kupit novo torbico, ko sva enostavno videli tebe in Roka ter slišali vajin pogovor.

Rok: Sem ti rekel, da priznaj! Zdaj vem jaz, onidve in ti. Bog ve, komu vse bosta še izblebetali in kmalu bodo vedeli vsi!

Valeria: Ne, ne bodo. Moji prijateljici sta in ne bosta me izdali. *(Punci gledata v tla.)*

Valeria: Saj me nista izdali, kajne?

Tina: Seveda te nisva.

Emma: Če bi te, bi bila že izključena.

Tina: Ampak mislim, da še kdo drug na šoli ve za to.

Rok: Kdo?

Tina: Ravnateljica Jožica.

Emma: Kako, saj ji ni nihče povedal.

Tina (pogleda Valerio): Rekla je, naj imava oči na tebi.

Rok: Samo priznaj, Valeria.

Emma in Tina: Proooooooooosim.

Valeria: Dobro, grem.

Rok, Emma, Tina: To!

(Valeria pove ravnateljici, kaj je naredila. Ravnateljica naznani, da so vsa spričevala vrnjena in ne kaznuje Valerie, zadnji dan vsi dobijo spričevala in začnejo se poletne počitnice.)

Vsi: To so bili naši zadnji šolski dnevi.

Tina (veselo): Tako sem vesela, da bom kar eno zapela!

